

Ασκητές μέσα στον κόσμο: Τον κοιώνησαν οι άγιοι Ανάργυροι

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 1 Νοεμβρίου, 2021

Διήγηση Στυλιανού...: «Στίς 27-9-2001 έπαθα ένα βαρύ έγκεφαλικό έπεισόδιο (θρομβωτικό) και τό άριστερό χέρι και πόδι ήταν σέ πλήρη άκνηση. Ο λόγος μου ήταν άργός και όχι σταθερός. Έμεινα στό Νοσοκομείο δέκα μέρες και ύστερα πήγα στό σπίτι. Κατά τό τέλος Δεκεμβρίου τοϋ ίδιου έτους άρχισα νά σηκώνωμαι και νά κυκλοφορώ μέ μπαστούνι.

»Στίς 9-1-2002 και ένώ έκανα άντιπηκτική άγωγή, παθαίνω τό δεύτερο έγκεφαλικό έπεισόδιο και ταυτόχρονα πνευμονική έμβολή. Πάλι τό άριστερό χέρι και πόδι μένουν χωρίς κίνηση. Οί γιατροί λένε ότι δέν ύπάρχει σωτηρία για μένα. Μ' αύτή τήν άγωγή δέν δικαιολογεΐται ό θρόμβος πού προκάλεσε τό έγκεφαλικό και τήν πνευμονική έμβολή. Βρίσκομαι και πάλι στό ΑΧΕΠΑ στό κρεβάτι τοϋ πόνου.

»Στίς έννέα πρός δέκα Ίανουαρίου, στίς τρείς μετά τά μεσάνυχτα, ένώ μέ είχε πάρει για λίγο ό ύπνος, ξύπνησα και είδα όλο τόν θάλαμο φωτισμένο άπλετα μέ ένα λευκό φώς πού δέν μπορώ νά τό περιγράψω. Γύρισα πρός τήν πόρτα και άντί νά δώ κάποια νοσηλεύτρια, βλέπω δυό άνδρες μέ γαλάζια άμφια, μέ μορφή γαλήνια, τήν όποία γαλήνη μετάδωσαν και σέ μένα πρίν άκόμη τούς μιλήσω. Όταν πλησίασαν κοντά μου τούς ρώτησα ποιόί είναι και μέ πραεΐα φωνή μοϋ είπαν: “Ο Κοσμᾶς και ό Δαμιανός είμαστε, Στυλιανέ, γιατροί είμαστε”.

»Ο ένας κρατούσε ένα μικρό Άγιο Ποτήριο μέ τήν λαβίδα. Ο άλλος ένα δοχείο γυάλινο μέ ένα Σταυρό στήν μέση και τρία κλωνάρια βασιλικό. Πλησίασαν, μέ ράντισαν μέ τόν άγιασμό και έπειτα ράντισαν και τόν άλλο άσθενή τοϋ θαλάμου, τόν Αναστάσιο από ένα χωριό τής Κοζάνης. Στήν συνέχεια έρχονται νά μέ κοινωνήσουν. Τούς είπα ότι τήν προηγούμενη μέρα τό απόγευμα είχα φάει κρέας και μοϋ άπάντησαν: “Μή στενοχωριέσαι, έμείς τό γνωρίζουμε. Και ένα νά γνωρίζης. Αυτόν πού έμείς φέραμε σέ σένα, Αυτόν και έσύ από έδω και στό έξης θά δίνεις στους άνθρώπους”.

»Μοϋ έδωσαν τό μάκτρο και μέ κοιώνησαν. Τό ίδιο έκαναν και στόν Αναστάση. Αφοϋ μάς εύλόγησαν, έφυγαν και τό φώς έσβησε μόνο του. Τότε τινάχθηκα πάνω στό κρεβάτι και ένιωσα κάτι παράξενο. Πρίν άκόμα άρχίσω νά σκέφτωμαι και νά συνειδητοποιώ τί συνέβη, ένιωθα τήν εύλογία τους. Έβγαλα από τό στόμα μου τόν Άγιο Άρτο και τό χέρι μου κοκκίνισε. Τότε κατάλαβα πώς ήταν κάτι τό άληθινό, κάτι τό ύπαρ-

κτό. Μέ δέος τόν κατέλυσα. Δόξασα τόν Θεό και πραγματικά περίμενα μέ αγάπη μέσα μου τόν θάνατο.

»Αλλά συνέβη τό αντίθετο. Ένώ ήμουν μέ 80 τοίς έκατό άναπηρία και σύμφωνα μέ τό νόμο 2643 ήμουν άτομο μέ ειδικές άνάγκες, από εκείνη τήν στιγμή άρχισαν όλα νά πηγαίνουν πρός τό καλύτερο. Η άποκατάσταση τής υγείας μου ήταν γρήγορη, θεαματική και οί γιατροί άποροΰσαν γι' αυτό.

»Όταν μετά από λίγους μήνες βρέθηκα μέ κάποιον Γέροντα Άγιορείτη και τοΰ διηγήθηκα όλα αυτά, μου είπε: “Στυλιανέ, τί ήταν αυτό πού σοΰ έφεραν οί Άγιοι εκείνη τή νύχτα; Ήταν ό Χριστός, τό Σώμα και τό Αίμα Του, ή θεία Κοινωνία. Ποιός είναι αυτός πού δίνει στους άνθρώπους τήν θεία Κοινωνία; Ο Ίερέας. Στυλιανέ, παιδί μου, ήρθε ή ώρα για τόν θάνατο, όχι τόν πνευματικό, αλλά τόν θάνατο τοΰ παλαιοΰ Στυλιανοΰ, ήρθε ή ώρα για νά γίνης Ίερέας”.

»Έτσι στις 14-12-2003, χωρίς προηγουμένως νά τό έχω σκεφθῆ ποτέ, χειροτονήθηκα Διάκονος από τά εύλογημένα χέρια τοΰ άειμνήστου Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης Κυροΰ Άντωνίου, και στις 23-5-2004 πρεσβύτερος σέ ηλικία 41 έτών».

(Από το βιβλίο «[Ασκητές μέσα στον κόσμο](#)», Κεντρική διάθεση βιβλίου: Ιερόν Ησυχαστήριον «Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος», Μεταμόρφωσις Χαλκιδικής)

(Πηγή ηλ. κειμένου: enromiosini.gr)